

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.823 van 19 december 2012
in de zaak A. 206.211/X-15.182.**

In zake : 1. Marcel WYNANTS
 2. Ursula VANDEVOORT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Lieve Dehaese
kantoor houdend te 3500 HASSELT
Luikersteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Hilde GIOS
woonplaats kiezend te 3560 LUMMEN
Bosheidestraat 47

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 september 2012, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 juni 2012 van de
Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en
Sport houdende verwerping van het beroep van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Lummen en van de gewestelijke stedenbouwkundige
ambtenaar tegen het besluit van 20 november 2008 van de deputatie van de
provincieraad van Limburg houdende voorwaardelijke inwilliging van het beroep
van de tussenkommende partij tegen het besluit van 2 september 2008 van het

college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor het slopen, regulariseren en verbouwen van pluimveestallen naar vleesvarkensstal en tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 november 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Leila Tijini, die loco advocaat Lieve Dehaese verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomen

3. Met een op 25 september 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Hilde Gios om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. Op 17 maart 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen een aanvraag in tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor “sloopwerken, regularisatie en verbouwen van pluimveestallen tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen” op percelen die zijn gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen.

5. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk, zijn de betrokken percelen gelegen in agrarisch gebied en in bosgebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

6. Op 13 mei 2008 brengt het college van burgemeester en schepenen een ongunstig preadvies uit over de aanvraag.

7. Op 25 augustus 2008 brengt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ongunstig advies uit over de aanvraag.

8. Bij besluit van 2 september 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

9. De tussenkomende partij tekent op 16 september 2008 tegen dit weigeringsbesluit beroep aan bij de deputatie van de provincieraad van Limburg.

Op 4 november 2008 vindt een hoorzitting plaats.

Bij besluit van 20 november 2008 willigt de deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep van de tussenkomen partij in en verleent ze de gevraagde stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde dat “in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd”.

10. Op 19 december 2008 stelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening beroep in tegen het voormelde besluit van de deputatie. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen doet hetzelfde op 23 december 2008.

Bij besluit van 24 april 2009 verwerpt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening de ingestelde beroepen. Ingevolge een beroep van de Kerkfabriek Sint-Rochus vernietigt de Raad van State dit ministerieel besluit bij arrest nr. 217.200 van 12 januari 2012.

11. Bij besluit van 23 februari 2009 verleent de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur aan de b.v.b.a. GVB en C° de vergunning voor het omvormen van een pluimveebedrijf gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, naar een mestvarkensbedrijf, omvattende tevens een stal voor het huisvesten van paarden en kleinvee en gebouwen voor plattelandsklassen. Ingevolge een beroep van de verzoekende partijen wordt dit milieuvergunningsbesluit door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 197.454 van 29 oktober 2009 en vernietigd bij arrest nr. 209.612 van 9 december 2010.

Bij besluit van 30 juni 2011 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur wordt de milieuvergunning opnieuw verleend aan de b.v.b.a. GVB en C°. Ingevolge een beroep van de verzoekende partijen wordt dit milieuvergunningsbesluit door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 217.109 van 5 januari 2012 en vernietigd bij arrest nr. 221.074 van 18 oktober 2012.

12. Het bestreden besluit verwerpt, op basis van een hernieuwd onderzoek, de in randnummer 10 bedoelde beroepen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen en van de gewestelijke

stedenbouwkundige ambtenaar. Er wordt besloten dat “de beslissing van 20 november 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende toekenning van een vergunning aan mevrouw Hilde Gios haar rechtskracht (herneemt)”.

V. Onderzoek van de vordering

13. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

14.1. Betreffende de schorsingsvereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel stellen de verzoekende partijen vooreerst dat hun woning is gelegen aan de Sint-Rochusstraat 41 te Lummen (gehucht Genenbos) in het woongebied ten oosten van de betrokken inrichting, die is gelegen aan de Bosheidestraat 47.

Om de precieze feitelijke positionering van hun woning in kaart te brengen, hebben zij een gespecialiseerd studiebureau de opdracht gegeven om een omgevingsverslag op te stellen (hierna: het omgevingsverslag). Uit het omgevingsverslag blijkt dat de afstand tussen de inrichting en hun woning ongeveer 117 meter bedraagt, dat de afstand van de mestopslag achteraan de inrichting tot aan hun woning ongeveer 193 meter bedraagt, dat de afstand van de inrichting tot aan de grens van het woongebied waarin het gehucht Genenbos is gelegen ongeveer 90 meter bedraagt, en dat de afstand van de mestopslag achteraan de inrichting tot aan dit woongebied ongeveer 151 meter bedraagt.

Volgens de verzoekende partijen wordt door het omgevingsverslag ook aangetoond dat er een directe visuele relatie bestaat tussen, enerzijds, de woning en de tuin van de verzoekende partijen en, anderzijds, het bedrijf waarvoor vergunning wordt verleend. De woning van de verzoekende partijen is aan de buitenste zijde van het gehucht Genenbos gelegen, met zicht op het landbouwgebied en het bosgebied naast het bedrijf. De bedrijfsgebouwen zijn rechtstreeks zichtbaar vanuit de woning.

Voorts wijzen de verzoekende partijen erop dat de Raad van State naar aanleiding van de vorderingen tot schorsing, gericht tegen de corresponderende milieuvergunning, telkens de aanwezigheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aanvaard, precies gelet op hun woonplaats vlakbij de inrichting. Dezelfde beoordeling dringt zich op met betrekking tot de stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij ingevolge het bestreden besluit visuele hinder zullen ondervinden. Zij stellen dat zij een aantasting van het landbouwgebied in de omgeving van hun woonplaats zullen moeten ondergaan door de aanzienlijke bijkomende uitbreiding van de stallen van het betrokken bedrijf, waaraan nu een volledig nieuwe bestemming als varkensveeteeltbedrijf zou worden gegeven, en door de oprichting van een nieuwe mestsilo, die boven de gebouwen zal uittorenen. Hun zicht op onder meer het naastgelegen bosgebied en het weidse landschap zal worden aangetast.

Ook menen de verzoekende partijen dat door de passage van jongeren in het kader van de zonevreemde plattelandsklassen hun rustig woongenot en hun privacy zwaar zal worden aangetast.

14.2. Volgens de verzoekende partijen zullen zij ingevolge het bestreden besluit ook bovenmatige geurhinder van de voorgenomen exploitatie ondergaan. Het is immers een algemeen gekend feit dat de stallen van een varkensvetmesterij enorme geurhinder veroorzaken. Dit is onmiskenbaar het geval wanneer het gaat om in totaal 1.225 varkens (aangepast in de 2de milieuvergunning) en een te bouwen betonnen mestsilo van 15,29 meter doormeter en 6 meter hoog, waarvan 2,5 meter onder het maaiveld, met een inhoud van 1.114 m³.

Zij wijzen erop dat het woongebied waarin ze wonen zich onmiddellijk ten oosten van de inrichting in kwestie bevindt. Uit de omgevingstudie zou onmiskenbaar blijken dat zij niet alleen in hun woning, maar ook in hun tuin en in hun onmiddellijke leefomgeving rondom hun woning (lokale winkels, lokale kerk, aangrenzende straten) enorme geurhinder zullen ondervinden. In het verslag van die studie is immers vermeld dat “op jaarbasis voor 39.5% van de tijd een situatie ontstaat waarbij geur en stof afkomstig van de nieuwe varkenskwekerij zich richting de onderzochte eigendommen verplaatst” (“14% van de tijd uit het ongunstige N-W kwadrant”, “20,5% van de tijd een variabele wind en (...) 5% windluwte”) en dat er “tijdens de zomermaanden (...) voor 47.1% van de tijd een situatie ontstaat waarbij geur en stof afkomstig van de nieuwe varkenskwekerij zich richting de eigendommen verplaatst” terwijl er dan juist “veel vaker in tuinen en op terrassen vertoeft wordt”.

Gelet op de bijzonder nabije ligging van hun woning ten aanzien van de met het bestreden besluit vergunde inrichting, kan naar de mening van de verzoekende partijen in redelijkheid niet worden betwist dat de voormelde hinderaspecten die zijn verbonden aan de exploitatie van de inrichting, voor hen een zwaarwichtig nadeel uitmaken.

Hierbij wijzen de verzoekende partijen erop dat hun woning is gelegen in een woonzone die wordt beschermd door de afstandregels van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: het inrichtingsbesluit), die de waarborg bieden dat een nieuw te vestigen bedrijf voor intensieve, industriële veeteelt, dat niet gebonden is aan de grond, op minstens 300 meter van deze zone verwijderd blijft. Die afstand moet volgens de omzendbrief bij het inrichtingsbesluit immers worden gemeten “vanaf het geplande bedrijfsgebouw tot de grens van het woongebied of woonuitbreidingsgebied zoals ingetekend op het ontwerp-gewestplan of gewestplan”. Uit het verslag van het studiebureau blijkt dat de afstand van de toekomstige varkensstal en bijhorende mestsilos tot aan de woonzone -die ter plaatse samenvalt met de tuin van de verzoekende partijen- slechts een luttel 151 meter bedraagt en dat tussen de bedrijfspercelen en de tuin van de verzoekende partijen zich nauwelijks een afstand van 90 meter bevindt zonder

enige vorm van groenscherm of andere afscherming, zoals dit blijkt uit de foto's bij het verslag.

Alleen al het feit dat hun woning is gelegen binnen de zone waarbinnen voormelde afstandsregels normaliter bescherming bieden, toont volgens de verzoekende partijen aan dat er onaanvaardbare geur- en stofhinder mag worden verwacht. Uit het bestaan van de afstandsregels ten aanzien van dit type industriële veehouderijen kan volgens hen een vermoeden van aanwezigheid van onaanvaardbare hinder of risico's worden afgeleid, telkens wanneer woningen zijn gelegen op een kortere afstand ten aanzien van deze inrichtingen.

In elk geval menen de verzoekende partijen dat zij volgens de wettelijke regels recht hebben op de bescherming van hun woonplaats en woonomgeving tegen de hinder afkomstig van dit soort inrichtingen, want de afstandsregels leggen een minimale scheiding op zodat de voorgenomen exploitatie er gewoon niet kan komen. Hun nadeel moet dan ook worden vergeleken met de toestand waarin geen enkele geurhinder van die aard wordt aangevoerd. Er zijn overigens in de verre omgeving nergens inrichtingen die enige geur verspreiden.

De als geruststelling bedoelde bewering dat de ammoniakemissiearme uitvoeringswijze van de stal een invloed zou kunnen hebben op de geurhinder, volstaat naar de mening van de verzoekende partijen niet. De aanduiding van enig gunstig effect van die methode op de geur in de bijlage bij het betrokken ministerieel besluit, betekent namelijk niet dat er helemaal geen geur meer wordt verspreid. Zo staat immers in de omzendbrief van 22 september 2003 met betrekking tot de toepassing van de herziening van Vlarem I en II inzake de wijziging van de afstandsregels voor varkens- en pluimveehouderijen en van de reglementering voor mestbewerking, dat "emissiearme stalsystemen (...) gemiddeld gezien ook een positief effect (hebben) op het reduceren van de geuremissie (...) (waarbij) (...) wel in het achterhoofd (dient) gehouden te worden, dat net zoals voor een traditionele stal trouwens, veel afhangt van het management door de exploitant (...) (zodat,) hoewel emissiearme stallen een positief effect kunnen hebben op het verminderen van geuremissies, (...) in geurkwetsbare zones nog de nodige aandacht (dient) besteed te worden aan de geurproblematiek". Hierbij wijzen de verzoekende

partijen nog erop dat de Raad van State erkent dat zelfs als aan de afstandsregels wordt voldaan, dit nog geen recht verleent op het verkrijgen van een vergunning, maar dat deze dan nog kan worden geweigerd wegens geurhinder. Voor het overige moet de kandidaat-exploitant zich nog bewijzen op het terrein, vermits dit zijn eerste exploitatie zou worden.

14.3. Naar de mening van de verzoekende partijen zullen zij ingevolge het bestreden besluit ook verkeershinder ondervinden. Zij wonen immers aan de Bosheidestraat - Sint-Rochusstraat, waar een belangrijk deel van het verkeer van en naar de betrokken inrichting zal plaatsgrijpen. Deze bijkomende verkeerslast -volgens het bestreden besluit vanaf 6u 's morgens- zal aanleiding geven tot aanzienlijke overlast, in het bijzonder geluidsoverlast en toegenomen verkeersdrukke.

In zoverre het bestreden besluit de vroegere activiteiten aangrijpt om te stellen dat de hinder die voortvloeit uit de nieuwe exploitatie aanvaardbaar zou moeten zijn voor de omwonenden -namelijk “dat de ruimtelijke weerslag van de nieuwe gevraagde bedrijvigheid, ook inzake het te verwachten bedrijfsverkeer (twee tot drie vrachtwagens per week voor de varkensweek) en eventuele milieuhinder, bezwaarlijk groter kan aangenomen worden dan deze van het oorspronkelijk vergunde kippenbedrijf dat vijf volwaardige grote stallen omvatte” (blz. 6 bestreden besluit)- menen de verzoekende partijen dat geen rekening kan worden gehouden met een bestaande exploitatie, aangezien al jaren geleden het vroegere pluimveebedrijf werd stopgezet en de vergunningen voor dit vroegere bedrijf al jaren zijn vervallen. Zij wijzen erop dat in het kader van de procedure tegen de milieuvergunning al werd bevestigd dat de nieuwe exploitatie vanuit het standpunt van de afstandsregels en dergelijke moet worden beschouwd als een volledig nieuw industrieel veeteeltbedrijf. De voorliggende aanvraag houdt een totaalvernieuwing en heroriëntering van de bedrijfsgebouwen in om deze exploitatie mogelijk te maken.

De verzoekende partijen stellen, met verwijzing naar het omgevingsverslag van het studiebureau, dat van de verschillende ontsluitingsmogelijkheden richting de autosnelweg, het precies de tracés doorheen de Bosheidestraat in oostelijke richting zijn -dus langs hun tuin en

woning- die de gemakkelijkste doorgang bieden. Van de vier onderzochte tracés blijken de tracés C en D het minst belemmerd te worden door allerlei obstructies en het tracé D, dat na de Bosheidestraat verder loopt doorheen de Sint-Rochusstraat, blijkt volgens de studie het meest gunstige te zijn voor vrachtwagens en bussen, omdat het na de woonwijk Genenbos onmiddellijk aansluiting biedt op voldoende brede en goed uitgeruste wegen. De verzoekende partijen menen dan ook dat mag worden verwacht dat de vrachtwagens (transport van varkens) en de autobussen (transport van scholieren), die worden gekenmerkt door een beperkte wendbaarheid, massaal gebruik zullen maken van de Bosheidestraat in westelijke richting en van de Sint-Rochusstraat, zodat zij des te meer overlast zullen moeten ondergaan ingevolge het af- en aanrijden van vrachtwagens en bussen voor hun woning en langs hun tuin.

De toename in zwaar verkeer in hun onmiddellijke woonomgeving vormt, gezien de specifieke situatie van hun woning, een zwaarwichtig nadeel voor de verzoekende partijen. Tot op heden wonen zij in een rustige, mooie omgeving, vlak naast het agrarisch gebied, waar voor het overige geen hinderlijke inrichtingen zijn gevestigd. Een toevloed van vrachtwagens en bussen behoort alleszins niet tot de normale nadelen die in een dergelijke omgeving zijn te verwachten.

Ook blijkt, aldus de verzoekende partijen, dat er geen enkele visuele afscherming bestaat tussen, enerzijds, de betrokken inrichting en, anderzijds, de Bosheidestraat en hun woning, zoals mag blijken uit de foto's van het omgevingsverslag. Zij menen dat zij dan ook in belangrijke mate aan privacy zullen verliezen door de toegenomen passage achter hun tuin aan de Bosheidestraat.

14.4. Volgens de verzoekende partijen is het door hen aangevoerde nadeel ook moeilijk te herstellen. De geleden hinder in afwachting van de vernietiging zal immers niet kunnen hersteld worden in natura, noch door de uit te spreken vernietiging, terwijl een gebeurlijke financiële tegemoetkoming, die de hinder niet wegneemt, noch voorkomt, ook niet aan de orde is, vermits zij naar de levenskwaliteit streven die zij van een woongebied mogen verwachten.

14.5. Tot slot wijzen de verzoekende partijen erop dat de schorsing van de gekoppelde milieuvergunning niet voor gevolg heeft dat de Raad van State niet tot schorsing van de voorliggende stedenbouwkundige vergunning zou moeten overgaan. De (tijdelijke) schorsing van de milieuvergunning verhindert immers niet dat dit vergunningsbesluit opnieuw rechtskracht zou kunnen krijgen, waardoor in beginsel ook het bestreden besluit uitvoerbaar zou kunnen worden. Bovendien heeft de Raad van State, aldus de verzoekende partijen, in eerdere rechtspraak met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, terecht aangenomen dat geen rekening mag worden gehouden met de eventuele uitwerking van de koppelingsregeling, precies omdat de schorsing op grond van de koppelingsregeling kan ophouden te bestaan. De schorsing van het bestreden besluit is noodzakelijk, want zij is de enige manier om de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning te voorkomen.

15. In haar nota antwoordt de verwerende partij dat de beweerde nadelen een gevolg zullen zijn van de exploitatie van de inrichting en van de gewestplanbestemming van agrarisch gebied, en niet van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Zij stelt voorts dat de bestaande toestand momenteel een voormalig kippenbedrijf omvat, dat alle eerdere bouwvergunningen zijn verleend binnen de conformiteit met het gewestplan en deze vergunningen volgens plan zijn gerealiseerd, dat het blijft gaan om een zone-eigen hoofdzakelijk vergund bedrijf voor intensieve veeteelt, dat het hier niet gaat om een nieuwe inrichting, en dat ter plaatse reeds een kippenbedrijf werd uitgebaut. De zogenaamde directe visuele relatie tussen, enerzijds, de woning en de tuin van de verzoekende partijen, en, anderzijds, het bedrijf, is een gevolg van de reeds bestaande toestand en niet van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Ook strekt de bestreden stedenbouwkundige vergunning niet tot de oprichting van een volledig nieuwe bedrijfsinfrastructuur, maar tot de omvorming van een voormalig pluimveebedrijf, bestaande uit meerdere stallen, naar een varkenshouderij met verblijfsgelegenheid voor plattelandsklassen.

De verwerende partij voert tot slot aan dat de verzoekende partijen in de zaken die hebben geleid tot het arrest nr. 197.651 van 6 november

2009 en het arrest nr. 197.652 van 6 november 2009 van de Raad van State ook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel hebben geput uit geurhinder, visuele hinder en verkeershinder en ter ondersteuning daarvan het omgevingsverslag van hetzelfde studiebureau als de verzoekende partijen hebben aangewend. In beide arresten is de vordering tot schorsing verworpen wegens het niet voldaan zijn aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De verwerende partij wijst op de overwegingen die in de voormelde arresten tot de verwerping van de schorsingsvordering hebben geleid. Ook in deze zaak maken de verzoekende partijen volgens haar niet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het aangevoerde nadeel kan berokkenen.

16.1. In haar verzoekschrift tot tussenkomst stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen zich inzake het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel beroepen op irrelevante gegevens. Immers, de studie waarnaar de verzoekende partijen verwijzen -en die al is gebruikt in de zaken die hebben geleid tot de voormelde arresten nrs. 197.651 en 197.652- is uitgevoerd in het voorjaar van 2009 en de foto's zijn niet meer relevant wegens de grote veranderingen sindsdien in de omgeving. Door deze veranderingen is er geen directe visuele relatie meer. De verzoekende partijen hebben voor het grootste deel zicht op de achterkant van de nieuw gebouwde woning in plaats van op het weidse landschap aan de noordwestkant, waar het landbouwbedrijf is gelegen.

Als bijkomend feit voert de tussenkomende partij aan dat het perceel zeer hellend is. De straat ligt 6,39 meter hoger dan stal 5 waar de mestopslagconstructie zal worden gebouwd. Het bedrijf bevindt zich onder het straatniveau, wat duidelijk blijkt uit het aangevoerde langsterreinprofiel, zodat de constructie niet torenhoog zal uittorenen in de omgeving – op de foto's die zijn genomen van op de straat is het bedrijf nog zichtbaar achter de maïs en het groenscherm. De constructie zal zich 3,5 meter boven de grondspiegel bevinden, met het afdekzijl 4,5 meter. Aangezien de huidige stal 5 een nokhoogte heeft van 4,80 meter, zal de mestopslagconstructie dus lager zijn dan de nokhoogte van de stal. De stal is al onzichtbaar, enkel de voedersilo's voor stal 5 zijn zichtbaar. De haag wordt nog hoger dan in de situatie zoals op de aangevoerde foto's. De verzoekende partijen hebben dus geen visuele hinder van de op te richten

constructie voor mestopslag. Er is geen aantasting van de omgeving door de uitbreiding van de stallen omdat de bestaande stallen worden omgevormd binnen het huidige volume.

16.2. Wat betreft de aangevoerde geurhinder, onderstreept de tussenkomende partij dat in de Vlaamse milieureglementering is bepaald dat opslagplaatsen die zijn gelegen buiten de stallen afgesloten moeten zijn van de buitenlucht, met uitzondering van de noodzakelijke ontluchtingspijpen. Voorts vereist die reglementering dat ieder bedrijf een opslagplaats voor mengmest moet voorzien voor een stockage van minstens 9 maanden en dat deze volledig is afgesloten. Omdat de mestopslag volledig is afgesloten zal er ook geen geurhinder ontstaan. De geur komt voornamelijk vanuit de vorming van NH_4 , die niet kan worden gevormd als de mest in een afgesloten recipiënt is opgeslagen en niet in contact komt met de lucht. In de stallen worden de mestputten regelmatig geledigd, waardoor hier ook minder NH_4 wordt geproduceerd.

16.3. Wat betreft de aangevoerde verkeershinder stelt de tussenkomende partij dat het vrachtverkeer dat nu naar het landbouwbedrijf komt, bijna allemaal via de 6septemberstraat, Geneikenstraat, een klein stukje door de Sint-Rochusstraat of de Veldstraat en dan naar de Bosheidestraat 47 gaat, aangezien het via de autosnelweg komt. Dat verkeer passeert dus de woning van de verzoekende partijen niet. Verder gaat het om een beperkt aantal transporten, namelijk twee transporten per week voor het deel wat de vleesvarkens betreft en gemiddeld twee bussen per week voor de plattelandsklassen.

Beoordeling

17.1. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die

van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die, enerzijds, wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en, anderzijds, wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

17.2. Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent kunnen niet in aanmerking worden genomen.

18.1. De verzoekende partijen staven het aangevoerde nadeel van zichthinder uitsluitend met het in het voorjaar van 2009 opgemaakt omgevingsverslag dat zij samen met hun verzoekschrift neerleggen. Het omgevingsverslag bevat drie foto's waarop de bestaande inrichting van de

tussenkomende partij te zien is. De plaatsen van waar de voornoemde foto's zijn genomen, blijken gelegen te zijn op afstanden tussen 100 en 150 meter van het woonperceel van de verzoekende partijen. In die omstandigheden blijkt, anders dan de verzoekende partijen dit zien, uit het omgevingsverslag niet dat er “een directe visuele relatie” bestaat tussen, enerzijds, de woning en de tuin van de verzoekende partijen en, anderzijds, de inrichting van de tussenkomende partij.

18.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden vergunning slechts in de oprichting van één nieuwe constructie voorziet, meer bepaald de mestopslagconstructie, op een afstand van ongeveer 200 meter van de woning van de verzoekende partijen. Deze mestopslagconstructie heeft een hoogte van 6 meter waarvan zich 2,50 meter onder het maaiveld bevindt.

De tussenkomende partij vestigt de aandacht erop dat de inplantingsplaats van de mestopslagconstructie meer dan 6 meter lager gelegen is dan het straatniveau, zodat deze constructie geenszins zal uittorenen in de omgeving en het zicht erop door de bestaande stal 5 belemmerd zal worden.

De tussenkomende partij wijst ook erop dat na het opstellen van het omgevingsverslag een nieuwe woning is gebouwd vlak achter het woonperceel van de verzoekende partijen, zodat zij nu grotendeels zicht hebben op de achterkant van de nieuwe woning in plaats van op het landschap waarin haar inrichting gelegen is. De tussenkomende partij voegt eraan toe dat na de opmaak van het omgevingsverslag langs de oostzijde van haar perceel, dit is de zijde die zich het dichtst bij het woonperceel van de verzoekende partijen bevindt, een groenscherm is aangelegd, bestaande uit “een gemengde beukenhaag met knotwilgen”. De tussenkomende partij legt samen met haar verzoekschrift tot tussenkomst foto's neer waarop, naast de woning van de verzoekende partijen, de voornoemde nieuwe woning en het voornoemde groenscherm te zien zijn.

Er moet worden vastgesteld dat het omgevingsverslag, dat steunt op gegevens van bijna vier jaar vóór het instellen van de onderhavige vordering, door de feiten achterhaald is.

18.3. Ter terechtzitting willen de verzoekende partijen een stuk neerleggen om aan te tonen dat er vanuit hun tuin en hun woning, ondanks de

oprichting van de nieuwe woning, nog steeds zicht kan worden genomen op de inrichting van de tussenkomende partij. Met het laatstgenoemde stuk kan geen rekening worden gehouden om de in randnummer 17.2 uiteengezette reden.

18.4. Er moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift onvoldoende concrete gegevens aanbrengen om de aangevoerde zichthinder te staven.

19. De verzoekende partijen voeren verder nadelen aan die voortkomen uit de exploitatie van de inrichting van de tussenkomende partij. Zo stellen zij dat “geur en stof afkomstig van de nieuwe varkenskwekerij” zich in de richting van hun woonperceel en meer bepaald van hun tuin en hun terras zal verplaatsen. Zij menen dat deze exploitatienadelen onmiskenbaar zwaarwichtig zijn, onder meer gelet op de afwezigheid van “enige vorm van groenscherm of andere afscherming”.

Om deze exploitatienadelen te staven verlaten de verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift opnieuw uitsluitend op het omgevingsverslag waarvan hiervoor is gebleken dat het, onder meer wat betreft de aanwezigheid van een groenscherm, door de feiten achterhaald is. Ten aanzien van de aangevoerde exploitatienadelen moet derhalve, daargelaten de vraag of ze rechtstreeks uit de bestreden stedenbouwkundige vergunning voortvloeien, dezelfde conclusie worden getrokken als ten aanzien van de aangevoerde zichthinder (randnr. 18.4).

Overigens blijkt niet dat de exploitatienadelen zich onmiddellijk zullen voordoen, gelet op de opeenvolgende schorsingen en vernietigingen van de milieuvergunning van de tussenkomende partij (randnr. 11).

20. Wat betreft de aangevoerde verkeershinder die de inrichting van de tussenkomende partij zou veroorzaken, betwisten de verzoekende partijen niet dat, zoals werd vastgesteld in 's Raads arresten nrs. 197.651 en 197.652 van 6 november 2009, het aantal transporten per week beperkt is tot twee vrachtwagens en twee autobussen. De verzoekende partijen stellen dat er voor de ontsluiting van de inrichting vier tracés denkbaar zijn en erkennen aldus dat niet

al de voornoemde transporten voor hun woning zullen passeren. Gelet op de beperkte omvang ervan blijkt niet dat de toename van de verkeersintensiteit een ernstig nadeel uitmaakt.

21. Er dient te worden besloten dat het verzoekschrift geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

22. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Hilde Gios tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien december 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Jan Clement